Árið 1965, mánudagum 24. maí byrjuðum
við Unnur ferð okkar til Þýskalands- um
Luxenburg.
Um nóttina vorum við á Hávallagötu 17. hjá Ásu
Vöknuðum við kl. 7. Var þá hið fyrsta veður.
Hákon fór með okkur út á flugvöll (Unnur þóra
fór líka) kl. 8.30. Þar varð löng bið, en síðan
ekið til Keflavíkur flugvallar og varð þar en
bið til kl. 11.15 að flugvjelin hóf sig á loft, en
það var Rolls Ros 400, heifur Cirikson.
Vjel þessi tekur 160 farþega í sæti. 7 dag
voru með henni 127. Flugið er í 20.000
feta hæð. Áætlaður flugtími til Lux. er
4.15, en það er 2470 km. leið.
Veðri er svo farið að teljast mun hálfskýjað
eða meira. Þaðkuhnoðrar byrgja útsýn, en
svo eru göt á milli. Hjelst þetta alla
leiðina, en fór þó að gisna þegar kom
yfir Skotland, Ermarsund og Frakkland.
Skömmu fyrir lendingu var flugið
lokkað, og sá þá ágætlega yfir. Allt er
vaktað, skift í reiti og skógur á milli.
Hent í Lux. kl. 3.40 isl. tími - klukkan
hjer er einum tíma fljótari.
Fyr en varði sáum við Systa utan
við flugvjelina, en til hennar er ferðinni

heitid og med henni er ætlunin ad
ferdast hjer um og sidan til kaupmanna-
hafnar. Var þetta fagnadar fundur.
Tollafgreidsla var greid - vega brjefaskodun,
Systa er hjer med bil - D - YW 54 (D).
Fólksvagn sem hún hugjeti til ferdarinnar
í sidustu viku, árgerd 62. nj vjel sett í
mars, útvarp. 32.000 íslenskar kr. - Ljósgrár.
- Hjer er allt í sumarskrúda. Ökum inn
í borgina og förum inná Dofin hótel
fengum þar hressingu og spjöllúdum.
Med okkur var þar flugfreyjan sem annadist
okkur á leidinni. Erla Ágústsdóttir. vinur
systu - elskulag stúlka.
- Nú tókum vid bilinn og ókum um borgina.
Þetta er gömul borg med mörgum stórum
byggingum, mjög þrifaleg og ánægjuleg
hjer ad koma. Borgin stendur á hodóttu
landi og í gegnum hana liggur djúpt gil,
sjáanlega gamall vatnsfarvegur. Margar
brýr eru yfir gil þetta. Sumstadar hafa verid
byggd íbúdarhús þar vidri. Landid hjer í kring
er hodótt, raudur og gulur leir, og fo jeg ekki
betur sjed en þetta sjeu jökulrudninger.
Á einum stad sá jeg ad verid var ad brygta vegínum
og var sprengt og rutt úr hodarhooni. Komu þar

greinilega í ljós lagskiftin í leirnum og
benta til þess að þetta hafði sest í í vatni
– hón á jökultimanum?
Nú var ekið lengi, lengi og inn í þýska-
land. Heiðin liggur fram með ánni
Mosel, en hún á uppstök í Frakklandi. Er
farið yfir ána sitt á hvað.
Lengi vel er umhverfið lágir ásar, allt
umvafið gróðri – akrar, tún, vínberja akrar
og skógarbelti. Á nokrum stöðum var
búið að slá, og á einum stað var hey
komið í sæti og garða.
Kýr voru á beit á nokrum stöðum, flestar
svartskjöldóttar, nokkrar randskjöldóttar.
Um allt þetta svæði er byggðin í smá
þorpum, enkum nálægt vínviðarökrunum.
Húsin eru ekki stór, hleðin úr múr- eða
sandsteini, múrað utanyfir, gömul,
viða rotin og heldur óásjáleg (en lentið
er fallegt). Stærstu þorpin sem við
fórum um eru Trier og Cochem – byggjast
á vínberjarækt.
Um kl. 9 er orðið dimt. Um það leyti
verð jeg þess var að delurinn þrengist,
en hoðirnar beggja vegna hokka – undir lenti
lítið og ekkert. Kl. 10 á staðartíma

komum við til Koblenz, sem er borg
með um 80 þúsund manns. Höfðum
við þá ekið rúma 200 km. á 3½ tíma.
Hjer fáum við gistingu á Hótel
króna – förum strags að sofa.

Þriðjudagur – 25. mai.
Í dag eru við um kyrt lyer í Koblenz og skoðum umhverfið.
Koblenz er á hoðunum þar sem áin Mosel fellur í ána Rín – beggjavegna Mosel og Rínar 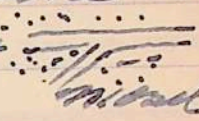 | 80 þús. manna bor.

Í tungunni sem myndast við ármótin er gamalt virki, heitir staðurþessi „Þýskhornið". Skoðuðum þetta steinbíku, sem nú er autt og yfirgefið.
Á hoð þar á móti, hinumegin við Rín er gamall herkastali, mikið mannvirki – 118 metrum ofan við árvatnið. Stofnun að þessu er sagður að vera frá því um 1180, en í núverandi mynd er það frá 1817–1828.
Staðurþessi eða virki heitir Ehrenbreitstein. Þangað upp komumst við eftir ótal krókum. Í húsunum eru nú veitingastofur og sófn. Skoðuðum safn með allskonar munum og styttum úr sandsteini, verkforum sem þetta var unnið með og efni sem það var unnið úr. Í anneri deild voru mergskonar verkfori sem notuð voru við að pressa vínberin, vín ámur og annað því viðkomandi.

Á ödrum stad á pessari hód förum
vid framhja nútima herstöd. Per stöda
í rödum skriddrekar med fallbissum
og annad pesshattar. Pette mun vera
á Franska hernámssvödinu. Tölvert ber
á herbilum í bonum.
Hjer ofanaf hödunum sjer enker vel
yfir borgina og árnar Mosel og Rín, og
er skiljanlegt ad hernadarmann virki
pessi hafa á sínum tíma verid sett
vid pessar pýdingarmiklu samgöngu-
ödar. Um pette virki hafur verid barist
í sídasta stridi. Veggirnir nejög vida med
djúpum holum eftir vjelbissukúlur.
Sama sjer madur vida í bonum, en veru-
legum sprengjuárásum held jeg ad hann
hafi ekki ordid fyrir. Pó sá jeg rústir
af húsum sem hafa brunid.
– Sködudum katólska kirkju

Hlédin ur músteini med bogagluggum í
Rómönskum stil. Rúmgód og vel umgengin.
Dýrlingamyndir eda styttur hjer og hvar. Skriftst.
Herna voru nokkrar manneskjur, midaldra og
eldra. Sumt hraup fyrir framan dýrlinga,
gjördi krossmark fyrir sjer og hadst fyrir.

Fjöldi kerta logadi á bordi (úr jérni).
Sá jeg konur taka kerti úr stafla, sem
þar var, renna aurum í bruk og kveikja
sídan á kertinu og setja þad á bordid
– vefahust til mynningar um látinn
vin eda ottingja.
Manni leid vel þarna inni.
– þarna rjett hjá förum vid inn í stört
verslunarhús, gengum þar um og fengum
okkur kaffi – slikir veitingastadir eru
í flestum svona verslunarhúsum, sem
jeg hef komid í.
Nú keyrdum vid nidur med Rin,
til stadar sem Loreley heitir. Þetta er
klettahöfdi alveg fram vid ána, 132 m. á
hod, en þarnar er áin 23 m djúp – 115 m breid
lygn á þessum kletti er samnefnt
veitingahús. Þar bordudum vid kvöld-
mat. Loreley er ekki hæst stada hjer
í kring. Goti jeg trúad ad sumar hod-
irnar vorn um 200 m yfir Rin.
Á mörgum þessara hoda, eda utan í
þeim, eru gömul virki. Eru þau
lýst med ljóskösturum utanfrá þegar
dimt er ordid.
Í hodunum hjer er fast berg – flugubergi,

að mjer virðist – fleznar eða liggur í þunnur
flögum, sem klofna reglulega (granit
tegund?) Hefur líklega reskast, þvi
það liggur á ská. Allstaðar eru lítir
þessar mjög brattar niður að Rín. Hefur
hún endur fyrir löngu sorfið sjer þessa
lið – isöld?
Þorp eru á við og dreif með ánni. Vínberja
akrar hvar sem jarðvegur stöðvast í brekkunum
Stöðugur straumur er af fleutninga og
skemmtibátum, upp og niður ána.
– Hozviðri var í dag, stagjú skúrir en
somilega bjart á milli. Frenur kalt.
Komum í nittstað kl. 9. – Ágotus dagur.
– Koblenz er þokkalegur bor, margt gódra
húsa – enkum er það þó í verslunarhverf-
unum, en fátt sýnist um nýjar byggingar
Bojarstöðið er mjög fallegt, allt gróðri
vafið, trjám og runnum.
26. 5. Þegar við fórum í morgun ókum við um nýuppbyggt
hverfi, glosilegt hús og breiðar götur. Hefur
vafalaust hrunið í stríðinu.

Miðvikudagur - 26. maí.

Fórum frá Koblenz kl. 10³⁰. Ókum eftir „Autoban" - ádalbílalrut, um: Montabaur, Limburg, Wiesbaden, Frankfurt, Darmstadt, fram lejá Mannheim til Heidelberg. Komum þar kl. 7, og gistum.
- Handið fer hokkandi og virðist gróðurinn heldur skemmra kominn. Allt er landið þrautroktað, eða skógivaxið, korn og vaatjartirnokkuð um vinber. Nautgripir sjást varla. Víða liggur vegurinn í skógaströdum, svo ekkert sjest. Vegir eru vel merktir og er tiltölulega audvelt að átta sig á þeim og kortinu. Helst begar að umferðin er svo hröð, að snarrödi þarf til að átta sig á vegamótum. Umferðin er mjög mikil og fer hardnandi eftir því sem sunnar dregur. Siddegis í dag aldrei ekið undir 80 km. og það í 100 km. - Sumir geystust framúr á þeim hraða.
- Í Wiesbaden stönsudum við í 3 tíma. Högdum bílnum við ádalgötuna - Wilhelmstrasse gengum svo um í blíðskapar vedri. Fórum inn á elstahótel stadarins - Blum Hótel - sem var þá allt endurbyggt á stríðsáltenum, og er nú

nýtýskulegt. Þarna drukkum vid ágott kaffi.
Margt er ad sjá hjer í búdarglugguum, sem
gaman vori ad eignast, gömul málverk,
gömul húsgögu og allskyns skartgrijn.
En betra vori ad eiga aura, ef madur ottadi
ad eignast mikid af þessu. T.d. sá jeg lítinn
7 grennan kvennbring med glitrandi stúni,
og kostadi hann 20.000 kr. íslenskar!
Margt var þessu líkt.
– Í borg þessari eru um 300 þús. manns, og
er adalstarf þeirra efnaidnadur. Þetta er
köllud borg garda og skóga. Hjer eru
mikler byggingar, bodi nýjar og gamlar.
Virdist borg þessi mjög ómindar lega og
fallag.
Komum í katólska kirkju – mikid hús, hlidid
úr mársteini. Umhverfis kirkjuna hrundu
flest hús (og hafa verid byggd uppaftur) en hana
saakadi ekk. Hinsvegar stendur nú yfir
allsherjar vidgerd innanhúss. Adeins kórsinn
var óhreifdur og var tjaldad á milli. Allt
var þarna med svipudu snidi og í kirkjunni
sem jeg lýsti í gor. Þarna var ungur madur
ad ofaskig á orgel, en vid nutum þess ekki
fyrir hamarshöggum og ödrum hávada.
Kirkja þessi heitir St. Bonifatius.

Við hliðina á ráðhúsinu er mótmolunda-
kirkja – Marktkirkja, byggð 1862,
mjög vegleyt hús og unaðsleyt þar að
dvelja. Kunnig þar var ungur maður
að ofa sig á mikið pípuorgel og titrað-
þetti stúnbák undan dýpstu tónunum.
– Í Wiesbaden er ameriskur her, mikið
af herbílum (Willisjeppar með bloja)
Mesta hoð hjer í nágrenni er 600 m.y.s.
Hjer hefði ekki veitt af heilum degi.
– Nosta borg sem við fórum um
var Frankfurt – íbúar um 700 þúsund.
Borg þessi varð fyrir mjög miklu tjóni
í stríðinu, en hefur verið endurreist.
Ádal atvinnuvegur er talinn framleiðsla
eplavins, pylsugerð o. fl.
Áin Main rennur í gegnum þessa borg,
en hún kemur úr Alpafjöllum.
– Þar sem tímum var ordinn nemur
ókum við bara um borgina, en stöns-
uðum hverzi. Hún kemur heldur
hrikaleza fyrir og er dimt yfir öllu.
– Ókum svo beint til Hodelberg. Systa
var búin að tryggja gistingu á Hótel
Central – nýtt og ágot herbergi.
Kvöldmatur fast ekki á þessu hóteli og

förum við því út. Per sem komið var
mirkur stöðum við illa að vigi að
velja okkur ~~stað~~ matstað, og lentum
á heldur leiðinlegum stað, en allt
gekk það slysakust og við fundum
hotelið aftur eftir nokra vafninga.
Ökum rúma 300 km. i dag

Fimmtudagur. 27. mai. Uppstigningar dag

Rigning og poka framtil kl. 1.
Regnið dettur niður í stafalogni og
maður sjer uppgufunina úr jörðinni
þjettast og verða að poka kúfum.
Hiti 10°
Hodelberg er gamall háskólabar.
Háskóli var stofnaður hjer 1386
Ádal atvinnuvegir eru vinfremleiðsla
og einleverskonar tóbeksgerð.
Talið er að landbúnaður hafi verið
stundaður hjer síðan 2000 f. krist
Kelter settust hjer að 500 árum f.
krist – það hefur verið sannað með
keramik fundi í jörð hjer frá þeim
tíma.
Rómverjar brutust hjer til valda
100 árum eftir krist. 123.000 íbúar.
– Áin Neckar rennur í gegn um
borgina og á hoðunum hjer byggja
vegna er gömul hernaðarmannvirki
– líklega um 400 ára gömul – alt hlaðið
úr múr og sandsteini.
Eriðar mikil höll er mjöl þessara
mannvirka, keisarahöll („Slot")

og er þetta til sýnis almenningi
Við förum þarna upp, í 600 m hæð,
og gengum þar vida um utanhúss.
Sumt er þetta hrunið - stríðið? - og
ber merki þess að um það hefur verið
barist. Gæti jeg tráað að ekki hafi
öllum verið holt lífið í kjallarabolum
þeim sem þarna eru og inaður sá
svipmót af þar sem hrunið er.
Og einhvernstaðar fvá hafa höfð-
ingjar þeir sem þarna byggðu
og riktu þurft að fá skattgeningar.
— Eftir kl. 1 för að birta til og
keyrðum við uppá hæðirnar byggja
vegna og sáum yfir borgina og
þumaus unaðsfagra dal. Allt
var svo grænt og hreint eftir
rigningunna og fugla söngurinn
hljómaði allsstaðar.
Okkur dvaldist við að skoða bæim
fram til kl. 3^{30}, förum þá inn á
veitingastað og fengum okkur kaffi
um kl. 4 ökum við svo suður á leið
um Karlsruhe, Pforzheim til
Stuttgart. Höfðum við þá ekið um
200 km í dag.

Í Stuttgart er búsettur gamall heimilismaður okkar, Hróbjartur Hróbjartsson – við nám í húsagerðarlist – og hafði Systa látið hann vita um komu okkar og beðið hann að útvega hótel. Okkur tókst að finna hann og fylgti hann okkur á hótelið, en við fórum svo heim með honum aftur, borðuðum kvöldmat þar og spjölluðum til kl. 10. (Hrói er giftur Þýskri konu, sem Karen heitir)

– Allt þetta land, sem við fórum um í dag er samfeldur akur, korn og matjurtir, með skógar beltum á milli. Og hjer er skógarinn þótt meiri en norðar í landinu. Efnismiklir timburskógar.

Nautgripi sjer maður óvíða. Hrói segir mjer að það sje til baga hvað jarðirnar eru litlar. Bondurnir verða að vinna utan heimilis. Tfirleitt hefur þetta skifst við erfðir. –

Föstudagur - 28. maí
Ausandi rigning. Heldur skárra
um möðlegisbilið.
Hjer í Stuttgart eru búsettir um
700.000 manns. Borgin nær yfir geisi
stórt svæði og skiftist í austur-
vestur og suður hluta. Við erum í
suðurhlutanum. Landið er hæðótt
með djúpum dölum á milli. Kvað
vera slæmt að búa þar niðri. Hitinn
verður þar svo mikill og óloft vegna
þess að engum vindblær nær þar niður
á svona dögum, enda kallað Ketellinn.
Hjer er mikill bíla iðnaður - Mercedes
Bens - og hjer eru framleidd Bos kertin
fyrir rafkveikjumótora.
Í V. Þýskalandi búa 57 miljónir manna.
Þó er skortur á verkafólki, og er um 1 milj.
útlendinga í vinnu, mest Ítalir, Grykkir
og Tyrkir.
Eftir hádegið förum við úti og eidtum
deginum í það að versla. Hrói og karen
komu með okkur og leiðbeindu.
Förum í gifurlega stort verslunarhús
sem stendur beint á móti rödbúsinu.
Byrjað var á því að leggja bilnum

Undir þessu húsi eru bilagvymslur á 3
hæðum undir götuhæð, og fengum við
stöði á þeirri neðstu.
Ofan götu er húsið 7 eða 8 hæðir.
Allsstaðar eru rennistigar milli hæða.
Þarna er óhemjulegt vöru úrval, kvenn-
fatnaður á einni hæð, karlmanna-
fatnaður á annari o. sv. frv.
Eifurlegur straumur var þarna af
fólki að versla og afgreiðsla lipur
og örugg. Þarna drukkum við
kaffi.
Jeg held að þarna sje hægt að
gera góð kaup, ef maður hefði
nóga peninga.
– En rignir. Ökum aðeins um
bæinn, en förum svo heim með þeim
hjónunum og dvöldum þar til kl. 9.

Hauzardagur. 29. maí.
Rigning.
Förum niður í bo kl. 10³⁰. Hróí kom með okkur og var að hjálpa Systu að kaupa myndavjel. Svo rákustum við inn í hjörbúð, gráðar stóra almennings verslun með allt mögulegt. Mig vantaði millistykki á rakujelina vegna jarðlengdra innstungna sem hjer er notað og hún passar ekki við. Þarna var óskup af fólki, en heldur sufflulegt. Síðan sóttum við Keren, konu Hróa og borðuðum öll saman á Hótel Rest, sem er rekið af K.U.F.M. Hjetum smyrja bílinn á meðan við vorum að borða - það kostaði 3.⁵⁰ mörk. Að þessu búnu skiluðum við Keren heim, en Hróí kom með okkur og ók til suðurs um 80 km leið, allt úti
Svartaskó.
Sunnarlega á þessari leið stönsuðum við í borg sem FRENDENSTADT heitir, en það útleggst borg gleðinnar. Þarna eru um 14.000 íbúar. Byggingarnar eru frá 17 öld, og það sem eyðilegðist í stríðinu var endurbyggt í sama formi.
Aðaltorgið er ferkantað og allt í kring eru súlnagöng undir framhlið húsanna,

líka kirkjunni, sem er vinkilbyggt
í einu horninu. Hitið hús er á miðju
torginu – ráðhúsið? Þetta er ferða-
mannabor, auglýst og rekið sem heilsu-
lindir vegna góðs loftslags – sem vafa-
lust er rjett.
Þarna drukkum við kaffi á „Markt-
Café Robitsch". Þar var þjett setinn
bekkur á tveimur hæðum af glöðu og
sollegu fólki – það voru áreiðanlega
ekki þreyttir verkamenn.
Handið sem við ókum um er í ádal-
atriðum hásljetta með djúpum dalskom-
ingum. Getur hæðarmunur verið 100–200 m.
en ádal hæðin mun vera 600–700 m
Svartiskógur kemst uppí 1000 m.
Hjer er kornrektin horfin. Allt eru sam-
felld tún og garðrekt (kál) og í dölunum
er ávaxta trje. Dalirnir meiga heita
einn aldingarður.
Í bakaleiðinni ókum við gegnum sveita
þorp. Þá var kl. 6³⁰. Sáum þar bónda
vera að setja inn blautt nýslegið
hey. Gáfum okkur á tal við hann
og var hann þá að gefa kúnum
þetta hey. Hann á 3 kýr. 1 kálf og 2

svín. Noter kýrnar jafnfremt til drátta. Handereiznin er 3 hr. Rokter hefre, bygg og gras. Sem auke afurð eru epli, en eplatrjám er dreift um alle spilduna og slegið og rokteð á milli. Tímið er svo lengt í burtu að ekki borgar sig að fera með kýrnar á haga, betre að fóðra þar inni. Svona er þetta vist yfir leitt, því við höfum ekki sjeð nema ungviði á beit. Konan ver að mjólke. Fer 3 kr. ísl. fyrir litirum. Lef ógreið svör um mjólkurmagn, en mjer sýndist kýrnar ekki mjaltelegar. Bima-mikler, háar, en þunnvaxner og vamblitlar. Böndin vinnur uten heimilis, samhliða búskynum. Þau voru mjög glöð, hjónin, og elskuleg.
Fjósið er hlíðið úr grjóti, timburloft, hefur verið kalkað, en er skítugt.
Á bitann yfir dyrunum ver grafið fengamark og ártalið 1737.
Engir báser eða bássteinar. Grjót í gólfinu og hálmur undir kúnum. Sjálfbrynning ver ný.

Fjöshauzurium - hálmdyngja með mykju
í, er uten við fjösið og í hlað - eða vezar-
brúnumi. (svoleiðis virtist það vera
allsstaðar) og er vist kuyrt í akrana eða
matjurtagarðana öðru hvoru.
Komum í annað fjös. Þar var ein
mjólkurkýr og 7 kvíyur í uppeldi, gull-
fallegar, og einn hestur, mikill stólpa-
grípur, svartur, allur gljáandi.
Þarna var kona að hreinsa undan
grípunum og kastaði hálminum
í hrúu fyrir uten dyrnar.
Konan var ákafleza glöð og þrekleg.
Á smaarri býhenum eru byggingarnar
þannig að þetta er byggt sem eitt hús
í bið í öðrum endanum, en grípahús
í hinum með föðurgeymslu yfir.
Jafnvel í bið yfir grípahúsum.
Svo eru viða skúrar við stafu
yfir verkfori eða annað.
Flest eða allt er þetta gamalt.
– Borðuðum kvöldmat í 20 þús. manna
bo sem heitir Calvo.
– Svartiskógur. Það er nú meira timbrið.
Mest eða allt greni og fura.
Drezur nafn af litnum - svart eða dökkt

þarna ~~er~~ sem við komum í meste
höð er lendið orðið óroktarlegt, annað
en þessi mikli skógur.
— Vezirnir sem við höfum ferið síðan
við komum í þetta land eru yfir leitt góðir,
ýmist stuyptir eða malbikeðir. Þó er viða á
aðalvezunum sem herðast eru kyrðir (Ato-
ban eru þeir kallaðir lejer) komið fram slit.
Er sagt að það sje undan þunzum flutn-
ingabílum, og jafnvel talið um að gera
sjer vezi fyrir þá. Mjög viða er verið að
gera við vezina og brúyta gatnamótum, gera
hringi, yfir, eða undirkyrslu.
Teftir því sem sunnar drezur finst mjer
umferðin herðna. Systa kyrði oft á 90-
100 km. en limir gugstust framúr-Bens.
Sagt er að 40 þús. manns deyi lejer árlega í
bílslysum á þjóðvezum. Leiðin frá Frank-
furt til Beser er köllud leiðin til dauðans.
Á þúrri leið sem við á vezarkentinum
leifarnar af stórum flutningabíl og
aftanívezni. Hafði brunnið til ösku.
— Vezir eru ágotlega merktir og því auð-
velt að rata ef gát er höfð á merkjum.

Sunnudagur. 30. mai.

Framundir hádegi var gott veður, en þá fór að rigna þau óskop að jeg hef aldrei sjeð annað eins. Var hagl með regninu. Við vorum á bílnum niðri í bo. Allt fólk hvarf af götunum, hýmdi þar sem skjól var og margir sátu kjurrir í bílum sínum, þegar þeir voru komnir á ákvörðunarstað. Þetta stóð ekki lengi, en rigndi dálítið fram undir kl. 3. Eftir það var somilegt veður, en aldrei sólskin.

– Borðuðum, ásamt Hróa og Karen á Belkongrill – það er við járnbrautarstöðina. Mjög þokkalegur staður. Þerna spilaði hljómsveit – pianó, fiðla, tromma.

Eftir það fórum við í dýragarðinn og skoðuðum mjög fallega garða og nýjar byggingar í miðborginni, m.a. Skólahúsið þar sem Hrói er við nám. Jeg uni mjer ekki í dýragarðinum. Jeg finn til með dýrunum, t.d. að sjá ljónið óða um búrið.

Borðuðum hjá Hróa. Þau fylgdu okkur svo í óperuna (þau voru búin að sjá þetta tvisvar). Þar kvöddum við þau

með korri þökk fyrir elskulegt viðmót,
samfylgd, fyrirgreiðslu og fröðslu.
– Í óperunni var sýndur ballett.
Jeg er ekki dómbær á það, en fólkið
sýndi mikla leikni og studdi hvað annað.
Loti trúað að þarna hafi verið 1500
áhorfendur.
Engum íburður er í húsinu, en
mjúkar línur og þokkalegur still, ádel-
salur og svo á 3 hæðum í skeifulagi
yfir. Við fengum stúkusoti á 2. hæð.
Það var fyrir millgöngu Hróa við kveinbjörgu
Alexanders, sem dansar í þessum ballett.

Mánudegus. 31. maí.
Þungbúið loft og sæmilegt veður fram-
eftir degi, en sable rigning með dálitlum
kalda síðdegis = Sumlensk stórrigning!
Fórum frá Stuttgart um kl. 10 og ókum
suður á bógum, leið no 30, um Ulm til
weingarten, Fredrikshafen, um Lindu og um í
Sviss til St. Gallen. Þar snjerum við
aftur, kúrðum um stund sama veg
til baka, beigðum svo til hogri inn á
leið 308, lentum í mirkri og þoku
og stoppuðum á þorpi sem heitir Lindenberg
Tingum ágott hótelpláss
Þá allt sje ágott, sem við höfum sjeð
í þessari ferð, þá eru hjeruðin með leið
30 búsoldarlegust af því öllu.
Hjer eru jarðirnar sjáanlega stórri,
10-15-20 kýr í stað á beit og bondur
nota traktora, hjólamugavjelar, fjölfotlu
og sláttutotara. Við er hey hjer á hesjum
-mest á þrífoti, en líka á snúrum.
Er heyið ferið að gulna. Allstaðar eru
ávaxatrje í túnunum og er heyjað á
milli þúrra-hreinslegið að trjánum.
Kýrnar eru stórar, hyrndar, móbleikar
o. fl. litir. Tfirleitt eru þar ekki með stóru

x heiðin frá Ulm til Oberstdorf er höllud rómantiskaleiðin.

jógri.
7 ~~Weingarten~~ Ulm x skoðuðum við kirkju frá miðri 14. öld, gifurlegt báku, hlaðin úr sandstimi. Hútersku söfnuður. Kirkjan er 135 m. á lengt, 51 m á breidd og mesta hoð 245 m - þar af er turn 180 m. Þetta er mikið verkfrodilegt afrek, en heldur fanst mjer kuldalegt þarna inni.
Nast stönsuðum við í Weingarten og skoðuðum katólska kirkju í ~~nýrom~~ siðaritima Rómönskum stíl. Kirkjan stendur á hletti og eru 85 tröppur upp ad henni. Þetta er mjög mikið og fagurt hús. Skreitingarnar inni eru svo miklar ad því verður ekki med ordum lýst. Inni er adallitur inn hvitt, en svo eru oliumálverk alstadar á veggjum og öll hvelfingin, eda hvelfingarnar eru skrayttar med oliumálverkum beint á múrinn, eda hvada efni sem er í hvelfingunum. Prjetikunnarstöll og öltur eru úr gulum marmara, allt med myndastyttum og egta gylling er viðsvegar. Kirkja þessi mun tilheyra Benediktarglunni. Þarna var fólk á bon. Einnig starfsfólk ad vinna við

rostinga og lagföringa á tyggum í kór.
Þarna vori gott að koma aftur. ×
Á hörni klettsins sem kirkjan
stendur á er stört minnismerki,
sem jag goti trúað að heiti „Her-
kvaðning". Maður situr á stórum
og fallegum hesti, en annar er bak við
hestinn og er að kvedja konu sína –
prýstir henni að sjer – táknron mynd.
– Friedrikchaven stendur við Boden-
vatnið, sem er á mörkum Þýska-
lands, Austurrikis og Sviss.
Hindan er 20.000 manna bor, sem
stendur á tinga úti Bodenvatnið.
Fólk þetta lifir mest á ferðamönnum.
Þetta hljóta að vera fjölsóttir staðir,
nátturufegurð, heilnomt loft og
sigling á vatninu.
Vegna rigningar og þoku var
tilgangslaust að stansa

× Drukkum kaffi á Scharlachberg.

Þó stutt vori sem við förum inn
í Sviss var það nóg til að sjá það að
þar eru allar byggingar og allt sem

komumst í snertingu við, í miklu
betra standi en í þýskalandi.
Þó gifurleg uppbyggin á húsum
og vegum standi nú yfir í þýskal.
Þá er þar óskup af almennum húsum
sem er illa við haldið – rotinn mur og
ljelag þök – allt gamalt
Hjer sjer hvorki blett nje hrukku.
Lotir þar sennilega þess að þeir hafa
um langan tíma sloppið við styrjaldir
1.6. – Hjer í hindenberg – sem við irum
í nótt.

Þriðjudagur. 1. júní.
Komilega bjart. Rigning eftir kl. 6
Hjer í Lindenberg búa 7.800 manns.
Staðurinn liggur í 760-840 m. hoð.
Staður þessi er annáladur fyrir
figurð. Hjer eru heilsuholi, þekt
hattaverksmiðja og hjer er framleiddur
Velvete osturinn - smurostur, og „Kraft"
ostur. Í þorpinu er mjög sóst eftir
lóðum undir sumarbústaði, annars
mjólkurframleiðsla stundud hjer í
kring. Hótelið sem viðbúrum á
heitir Cafe Nadenberg - ágotur staður.
Vorum að reyna að spyrja um
verð á rafmagni, er ekki viss um
hvort rjett er skilið, en skildist 90
aurar ísl. á kw. - kúbik meter af
vatni 9 krónur.
Hjer komum við í litið mjólkur-
bú - byggt 1961, tekur á móti 4.5 milj.
kg mjólkur frá 180 umhyggjendum.
Mesta dagsmjólk er 20.000 kg. Starfs-
menn eru 8. Framleiða smjör og ost-
mest smurost. Selja brúsamjólk
á 50 fen. (nálogt 5 kr.) en í pappa umbúðu
á 70 feninga. Borga bondum 30 fen.

fyrir I. fl. medalfita 3.8 %.
Þarna í þorpinu - rjett vid hótelid, komum
vid í litla en snotra katólska kirkju,
byggda 1910 - rúmas 60-70 í soti, helgud
Maríu mey - Ave María stód yfir dyrum.
Altaristaflan var af Jesumódur med bernid.
Blóm og ljós voru á altarinu. Helgi-
myndir. Hitid en vinalegt og vel um
gengid Gudshús.
Frá Lindinberg fórum vid um Innen-
stad, Füssen, Zugspitze, og fleiri
mismunandi stór þorp og til
INNBRUCK í Austurriki. Gistum þarna
þetta sródi tilheyrir þýsku Ölpunum
og Austurrisku Ölpunum, sem
jafnframt er kallad Austurriska
Tiról.
Heidin sem vid fórum í þýskahlutanum
liggur um mjög mishódótt land.
Þarna er eingönga roktad gras. Kýrnar
eru ábeit flestar med bjöllu um hálsinn
Vid stönsudum lja einum kúahópunum
og þad var samfeldur klidur frá bjöll-
unum. Soti jeg trúad ad þetta hádi
kúnum, en þetta er vist gamall sidur
Jeg fo ekki sjed ad þetta þjóni

neinum tilgangi, því kyrnar eru í gird-
ingum. Það vekur athigli mína að
túnin eru loza gilt af sólyjum í
blóma og blómstrandi kúmen er
um alt - sum túnin er alhvit yfir
að líta. Frá mjer sjeð er þetta illgresi
en sennileza jeta kýrnar eitthvað af
þessu - eða þá að það fer í undirburð.
Túnin er ekki fullsprottin, en víða er
búið að slá bletti með orfi - hallar
við vezi og heima við - til að gefa
kúnum með beitinni.
- Um miðjan dazinn er inndalt
veður og sjer vel til. Til suðurs, og
rjett við, gnæfa fjallatindarnir
meira og minna snæfi þaktir, en
þó standa trjen uppúr snjónum alt
að efstu tindum. Hjer rjett við er
lindur, ~~[illegible]~~ merktur 2047 m hár.
- Á hliðarvezi heldur fáförnum, eða
við hann sáum við einkumileza gird-
ingarstólpa. Þetta eru steinar, ca 19
cm þykkir og 40 cm breiðir ~~[illegible]~~ rúnnir
að ofan, með 2 stórum kringlóttum
götum. Í þessi göt er rent sívölum
spírum eða trjerenglum og er þá

girðingin komin.
Þegar innfyrir Austurrisku landamorin kemur breytist landið, verður allt þrengra og hrjóstrugra.
Ekið er eftir dal sem þrengist og hokkar. Jeg veit ekki hvað hátt við komumst, en vegurinn er hátt yfir dalbotninum, hinngnofandi fjallið á ædra hönd en kolblátt vatn í dalbotninum. Efst mátti heita að allur gröður vori horfinn, nema ling og greni hrislur, heldur sultarlegar.
Síðan fer dalurinn aftur lokkandi og vikkar, með bondabýlum á báðar hliðar og niður við Innsbrúkk er komin hinn fegursta sveit með býlum og húsum hátt upyi hliðar bezgja vegna.
Það er betur byggt í sveitunum hjer en gerist í þýskalandi. Húsin eru nýrri og líta betur út. Byggingar stillinn er svipaður, nema hvað þökin eru ekki eins brött.
Ffirleitt eru bondabýlin byggð sem eitt hús, íbúð á tveimur hoðum er 1/4 – 1/3 af lengdinni, hitt er fjós og verk-

foragaymsla með heygaymslu yfir-
uppfylling eða brú við endann til
að komast í hlöðuna. Samstaðar
er skúr við hlið eða gafl, gjarnan
með oppinni hlið. Þar eru verkfori.
Uppsir á húsum standa lengt útaf
boði á hlið og gafli (uppi 2 m)
Þetta gefur húsunum mikinn
svip og hlífir glúggum og vegg jum
fyrir regni. Hjer rigniar og snjóar
að mestu í lozni.
Fjóshauzurinn, sem er hálmi eða ödrum
undirburði blandaður, er alstaðar í
smá þró eða uppborinni hrúzu við
fjós og vegarbrún, og svo kuyrður
í akra eða hauza úti á túni
þar sem hann á að notast.
Stönsuðum, og töluðum við 2
bondur með litlu milli bili - sá
fyrri sendi drung með okkur til að
sýna okkur nýtt fjós.
Sá fyrri átti 4 kýr, þar voru í seli,
en 1 vetrungur var heima. Þarna var
flór og básar líkt og við erum vön, en
jaten var lík og í fjárhúsunum heim
- jata undir, og rimlar sem höllaðust frá

vynum. Þetta voru ekki dýrar byggingar
en allt þokkalegt - konan var að sinna
kvígunni.
Hjá hinum var í byggingu nýtiskufjós
fyrir 10 kýr. Fjós sem við mundum tdje
ágott. Steyptur grunnur, veggir hlaðnir
úr holsteini, steypt loft og hlaða
yfir, öll úr timbri með skífu á
þaki. Fjósið er tvístott, fóðurgangur
Steyptur stallur, rör fyrir framan kýrnar
og básinn kloddur með 1½ borðunu.
Fjósið var ekki fullgert og ekki farið að
nota það. Í dálithu herbergi undir
uppfyllingunni fyrir innkeyrslunna
á fjósloftið var saxað hey - semi-
legt fóður, að mjer fannst. Þetta er
gamall ruddi og á að fara í undirburð,
sagði kall. Á fjósloftið var búið að
láta hrúgu af ilmandi heyi frá f. ári.
Þessi bygging var sjálfstöð.
Á bak við íbúðarhúsið var nýr verk-
fóragaymsla - prýðilegt hús.
Jeg reyndi að fá að vita hvað
fjósið og hlaðan kostuðu.
Það fer eftir því hvað maður vinnur
sjálfur, og timbrið lagði jeg til, en ötli

þetta kosti ekki 90 þús. gillini - rúm 6 gillini í þýsku marki. Þetta er svo óljóst að ekkert er á því að groða. Hann er áreiðanlega efnaður, þessi.
Þetta var vinsamlegt fólk.

– Í dag sá jeg eitt, sem við getum notað heima.
Úti í haganum hjá kúnum stóð vatnsgeymir á hjólum með grind og beysli fyrir traktor, og aftan á geymirinn var tengt sjálfbrynninagasker fyrir kýrnar.
Á nokkrum stöðum sá jeg vatnsleiðslurör liggja úti hagann.

Á öllu þessu svaði sem við fórum um í dag lifir fólkið mikið á ferðamönnum. Hjer í Austurriki gefur skógusum peninga. Skíðabrekkur draga ferðamenn að á vetrum, en nótturufegurð og gott loftslag að sumrum. Allstaðar eru hótel, og í enkahúsum eru auglýst herbergi til leigu. Skíðalyftur eru víða til að draga fólkið upp, en í þessum

x

vegnum. Þetta voru ekki dýrar byggingar
en allt þokkalegt - konan var að sinna
kvígunni.
Hjá hinum var í byggingu nýtiskufjós
fyrir 10 kýr. Fjós sem við mundum tdje
ágott. Steyptur grunnur, veggir hlaðnir
úr holsteini, steypt loft og hlaða
yfir, öll úr timbri með skífu á
þaki. Fjósið er tvistott, föðurgangur
Steyptur stallur, rör fyrir framan kýrnar
og básinn kloddur með 1½" borðum.
Fjósið var ekki fullgert og ekki farið að
nota það. Í dálitlu herbergi undir
uppfyllingunni fyrir innkeyrslunna
á fjósloftið var saxað hey - semi-
legt föður, að mjer fannst. Þetta er
gamall ruddi og á að fara í undirburð,
sagði kall. Á fjósloftið var búið að
láta hrúgu af ilmandi heyi frá f. ári.
Þessi bygging var sjálfstöð.
Á bak við íbúðarhúsið var nýr verk-
fóragnymsla - prýðilegt hús.
Jeg reyndi að fá að vita hvað
fjósið og hlaðan kostuðu.
- Það fer eftir því hvað maður vinnur
sjálfur, og timbrið legði jeg til, en ötli

þetta kosti ekki 90 þús. gillini - rúm 6 gillini í þýsku marki. þetta er svo óljóst að ekkert er á því að gröða. Hann er áreiðanlega efnaður, þessi.
Þetta var vinsamlegt fólk.

– Í dag sá jeg eitt, sem við getum notað heima.
Úti í hagaunum hjá kúnum stóð vatnsgeymir á hjólum með grind og beysli fyrir traktor, og aftan á geymirinn var tengt sjálfbrynninagasker fyrir kýrnar.
Á nokkrum stöðum sá jeg vatnsleiðslurör liggja úti hagaunum.

Á öllu þessu svaði sem við fórum um í dag lifir fólkið mikið á ferðamönnum. Hjer í Austurriki gefur skógusinn peninga. Skíðabrekkur draga ferðamenn að á vetrum, en nátturufegurð og gott loftslag að sumrum. Allstaðar eru hótel, og í enkalúsum eru auglýst herbergi til leigu. Skíðalyftur eru víða til að draga fólkið upp, en í þessum

snarbröttu fjöllum leynast hottur.
Viða sjást þess merki að snjóflöð hafa
fallið, þar er hlíðin alveg ber-snjórinn
hefur rifið skógium með sjer.
Á einum stað sem við förum um
hafði fallið snjóskryða í vetur eða
vor, og voru en þykkar dyngjur
beggjavegna vegarins.

Í einu smá þorpi sem við stönsuðum
í er minnsta kirkja sem jeg hef komið
í – jeg held að kirkjan í Möðrudal sje
storri –
þarna voru 3 bekkir hvorumegin, og
rúmar hver bekkur 3 menn í sóti.
þetta er katólsk kirkja, helgað St.
Jóhannesi.
Á altarisdúkinn er letrað St. Jóhannes
biðji fyrir oss öllum.
Vel um gengin var þessi kirkja.

Miðvikudagur. 2. júni.
Bjart að mestu - þokukúfar á fjöllum
- Við erum á litlu hóteli utan við
Innbruck. þorpið heitir Hall, en
hótelið Pension Pomberger.
Förum í morgun og kúrðum „út og
suður" hjer í kring, uppí hoðirnar
hjer fyrir ofan þar sem við sáum
yfir dalinn.
Innbruck liggur í mjög fögrum
dal sem áin Inn rennur eftir og
er ~~borgin~~ beggjavegna árinnar, en
meðfram dalnum beggjavegna rísa
samhangandi fjöll og fjalla-
tindar í 2500-3500 m hoð, snævi
þaktir að mára og minna hyti þar
efra - sumt er svo bratt að engum
snjór lollir á því.
Í þeirri hoð sem við komumst í
sá mjög vel yfir borgina og um-
hverfi hennar. Utan við aðal-
borgina eru akrar og garðlönd.
Eftir að hafa hoft yfir þetta
um stund, keyrðum við í
suður átt inn í dal sem
Stubaital heitir, um 40 km. leið

Dalur þessi er nyög fagur, bonda býli og þorp með miklu skögarhöggi. Þegar framundir dalbotninn kemur þrengist og hodin er ordin það mikil að grödur er sem enginn, annar en greni-skögurinn. Jardmyndunin er alstadar skridur úr fjöllunum. Á einum stad sem vid förum um voru leifar af snjöskridum sem farid höfdu yfir veginn. Hoppandi fjallalokir, og töluverd á fellur eftir dalnum. Fjöllinn eru alstadar svo brött ad það er eins og skögurinn standi jafnt brekkunum.

Fyrir botni dalsins rís fjallid Zuckerhütl (Sykurtoppur?) í 3507 m hod og komumst vid rjett ad rótum fjallsins, eda ad stad sem Ranalt heitir, lengra nor vegurinn ekki. Þar eru ein 3 hótel, en lítil byggd önnur. Þetta mun vera í 1300 m hod.

Keyrdum sömuleid til baka um sinn, þar til ad vid beigdum inn í annan dal, Brennerskard

til stadar sem Brenner heitir, en
það er á landamærum Austurrikis
og Italiu. Snjerum þar við.
Dalur þessi er þrönt fjallaskarð með
litlu og engu undirlendi.
Þegar til Innsbruck kom var verið
að loka biðum. Skoðuðum í
biðarglugga og ókum um borgina.
Mikið er lijer af nijög reisulegum
byggingum, skemtigörðum, breiðum
götum og glosibragur yfir öllu.
Verðlag er liklega heldur lægra en
í þijskalandi.
Í náttstað beið okkar ágotur
kvöldverður, og skemtun sem gamar
var að. Þarna var komin hópur
Englendinga - dvalargestir, og
fjekk hótelað Tyrolska þeilta til að
skemta. Voru þeir í þjóðbuningum
og syndu Tyrólska dansa með ýmsum
tilburðum sem eru táknræn fyrir
þjóðlifið - skógarhögg, steinhöggið, vjelasmiði,
nautabjöllur o. fl.
Hljómsveit spilaði, og almennur dans
á milli - Ágott.
Við fórum að sofa 10³⁰, þaðhjelt áfram til kl. 3.

Fimmtudagur. 3. júnís.
Bjatt veður.
Hözdum af stad kl. 9. Förum viður med ámi
Fun 30-40 km leid.
Þarna er almanut byrjadur slittur, og eru
limin kafsprottin. Dalurinn er þarna
flatur og breidur, en fjöllinn beggjavegna
ganza uppfyrir snjólinu.
Ekki sýndist mjer mikil afköst í
heyskap þarna. Þeir slá ad visu med
traktor, en svo tekur handvinna vid.
Setja heyid á hesjur, flestir nota þunger
krifur med trjetindum og klumpslegar
krislar vid ad ná heyinu saman.
Einstaka madur er med rakstrarvjer-
kamhavjelar. Þeir nota jörnkarl, ede
eitthvad þviumlegt til ad bora holur
fyrir hesjustaurana (sem hjer er einn
med tittum ietur) og virtist mjer ad þad
gati verid full erfitt — þrjár og fjórar
manneskjur vinna á sama teig, og
alstadar sjer madur konuna vinna
med manni sínum.
— Nú beigdum vid til ~~hogra~~ vinstri um í
Alpafjöllinn og keyrdum um þrong
fjallaskörd. Komumst í þá hád ad

jörð var aðeins grön, um allstaðar þrifst grenið. Er þette geysi fögur leið, krögp fjöll og fjallavötn á störu svöði með frem veginum.
Þó fallegt sje í Þýskalandi, þá hefur íslensktauga fleira við að dvelja hjer, og fleira sem er samboriligt við það sem áður var kunnugt.
- Þarna í Ölpunum eru landamori Austurrikis og Þýskalands. Þjöðverjarnir þurftu margs að spyrja Systu, sem er á Þýskum bil. „Ertu á Heizubil". „Nei, jeg á hann sjálf". „Þú ert Íslendingur. Hvar áttu heima í Þýskalandi? og hvað gerirðu?" - Og svo varð hún að sina skilriki fyrir því að hún hefði eignast bílinn á löglegann hátt. Hver átti hann áður, skoðunarvottorð og tryggingarvottorð. Allt sjálfsagðir hlutir.
- Þegar norður úr Þýsku Ölpunum kom lokkar landið snögglega og sljetten með bondabýum, sem-

felldri roktun og, sveitaaporgum og stórborgum breiðir úr sjer með mismunandi smá höðum skjólbeltum af trjám og skógarbeltum - allt til sjávar, inn sem feldur aktur, tún og aldingarður.
Ekum um München, höfuðborg Bœrnshjeraðs - 520 m yfir sjó, um 900 þús íbúar, samgöngu miðstöð og sögufrog skóla og iðnaðarbor. Þarna förum við yfir Dóna. Nest förum við um Nürnberg, 420 þús. manna bor, sem varð fyrir miklu tjóni í striðinu - iðnaðar bor. Báðar eru þessar borgir þunglama-legar, dimm stórhýsi.
Síðan er ekið til Würzburg og gist þar á hótel.
Höfðum við þá ekið 536 km.
Þetta er 120 þúsund manna bor, er rekur sögu sína til 741.
Borgir þessar eru ríkar af gömlum kirkjum og öðrum stórbyggingum, sem kender eru við svonefnden Barokstil.

Föstudagur. 4. juni.
Bjart veður, en mjög mikil móða í lofti svo að skyggni er tiltölulega lítið.
Förum af stað kl. 10³⁰, eftir hiðavafstur sem engan árangur bar.
Förum um Fulda, Badhersfd, Kassel og til Hannover. Eistum þar – á hótel Europäischer Hof (tröfalt verð á við það sem við höfum ádur kynst).
Við vorum þarna lengi að sniglast á þröngum og leiðinlegum vegi, sem viða er verið að gera við og veldur töfum.
Það er eitthvað í sambandi við landamörin við A-þýskaland að mikið af umferð þvingast inná þessa leið.
Greiðfarnari leið fer umfyrir landamæri A-þýskalands, en margir vilja vera lausir við tafir sem það kann að valda að fara þann veg.
Hengi vel er þetta hæðótt land með greniskogi á hverri bungu og tinum í höllunum og svo að seja samhangandi sveitaþorpum – byggingar yfirleitt sæmilegar.
Á leiðinni milli Kassel og Hannover fer landið ört lokkandi, hólarnir

hverfa ad mestu og nú breidast akrar,
korn, gardrokt og tún, um þetti flatlendi.
Hjer erum vid komin á adalveg (Autoban)
og bonda þorpin eru langt frá til beggja
handa, en hjer hljóta ad vera mörg gyjsi
stór býli. – Hjer eru kýrnar svartskjöldóttar.
Hjer er töluvert unnid vid heyskap.
Jeg hell ad þar höfum vid ekkert af þeim
ad lora. Þeir eru med vjelar sem vid
erum bunir ad hasta – kambavjelar og
„Honeer", og moka á vagna med kvislum
og eru ad dingla med hrifur vid ad
þurka heyid.
Og þad sem meira er. Þeir nota kýr
og uxa til drátter – vid ó plogingu
og radhrensun kyrir konan dýrin
en bondi stýrir plógi. Tvivegis í
dag mottum vid manni med tvo uxa
fyir vagni, og var drattarólin strengt
framyfir ennid – ekkert um bógana.
– Enfremur sá jeg 2 honeer, þar sem önnur
ók traktor, en hin stirdi plógi þar
aftan í.
– Mikid er unnid ad illgresiseydingu
í gardroktinni. Þar gotum vid
sjálfsagt sitthvad lort.

Í þessum borgum sem við höfum verið að fara um, eða nágrenni þeirra eru verksmiðjuláku, reikhafarnir gnofa við himinn og senda óþverra úti loftið. Úr einum þeirra sáum við í gorkvöld standa eldstólpa hátt til lofts.
Svo eru í nágrenninu ibúðarhverfin, ljótir steinkassar uppá margar hæðir. Jeg es hroddur um að ekki sje holt að búa í sumum þessara hverfa.
– En stórar eru kirkjurnar.
Hönd þessi sem við höfum verið að fara um eru að meira og minna, leyti setin af katolikum – Austurrik, vist alveg. Auk hinna stórbrotna og fögru kirkjubyggginga eru trúarleg tákn hreint um alt, enkum í Austurriki.
Þar es Kristslikneskja við þorpsbrunninn, mjög viða við hottulegar beygjur á þjóðvegum og viða annarstaðar. Þetta es lika í þýskalandi, en þó minna.
Viða eru helgimyndir og annað tákront fyrir starfið í viðkomandi

húsi málað á framhlið eða
gafl hússins. Er margt af þessu
vel gert, sumt - kenski flest - í glus-
mynda litum.
Tölkið er vingjernlegt og glatt.
Enkum eru tyrólbúarnir ljettir.

Til viðbóter því sem áður er
skrifað um Austurriki er fróðlegt
að gete þess að þeir girða mikið
með timbri - þrjár breiðar fjalir.
Voru viða langar girðingar með
vegínum alveg nýuppgerðar á þennan
hátt. Þeir heite víst kínum á þessu
bletti síðsumars.
Þjóðverjar girða litið og ekkert - nema
smá bletti sem þeir eru með nautgripi
í, og þá viða rafmagnsgirðingar.
- Norðan við Hannover er bitlegi naut-
gripanna girtur með gaddavir.

Hangardagur. 5. júní.
Bjart veður. Stinningskaldi A. NA.
Fórum frá Hannover kl. 7.45 án þess
að borða morgunverðinn. Vorum að
hugsa um að komast útá Atobenium
áður en aðal umferða þvergið byrjöð.
þetta tókst mi nokkurnvegin.
Ókum um Hamborg, fremhjá
Lübeck, útá ferjunahjá Feharn yfir
á Hálend, til Falstir og komum
til Guðrúnar Eiríksdóttur kl. 6.
þar minnumst við 69 ára af-
molis mins með því að drekka
Romtoddi.
Fyrstu 100 km. sem við ókum
liggja um lítt rokted og svip-
lítið land - flatt land, og skógurinn
bruglist hjer í kjarr. Á þessu
svæði er hüneborgarheiði,
vaxin kjarri og bútilingi.
Í nágrenni Hamborgar er mjög flatt,
þar er roktum mári.
Í Hamborg og Lübeck er mikill
iðnaður - reikháfarnir gnofa
við himinn - en ljót þikir mjer
í bíðarhverfin. Hjer er lítið

farid ad slá.
Í Danmörku er sprette skemmra komin.
Segar maður nú kemur sunnan úr Evrópu og sjer dönsku skógana sem íslenskur heima alningur sjer í fyrsta sinn, og díir sem mikinn skóg. Þá sjer maður að þetta er kjarr og runnar.
En danskur landbúnaður og dönsk húsagerð standur langtum framar en það sem jeg sá sunnar x
Hjer sjer maður kýr með mikla júgri. Dumbrandar, fallegar kýr.

– Í N-Þýskalandi er mest svartskj. nautgripir. Frá veginum sjest mest af vetrungum – lítið af mjólkurkúm og ekkert af kálfum

x Hjer á jeg ádalbya við bondabýlin og smorri íbúðarhúsin.
Nýju verslunarhúsin sýdra eru mörg ágot.

Sunnudagur. 6. júní - Hvítasunna.
Stilt og bjart veður - hlýtt og gott.
Förum í Vartov kirkju í Stormgade,
en þar eru heldnar ískuskar guðsþjón-
ustur öðru hvoru og þjónar þar sjera
Jónas Gíslason (var áður í Vík).
Um 100 manns munu hafa verið í
kirkju og á eftir var drukkið kaffi
í Vartovresturasjon sem er þarna
rjett hjá. Þarna var m.a. umhaselvörgfa
kirkjan er heldur fátokleg.
Þarna hittum við fólk sem við þekkum
eða könnuðumst við, svo sem
Ásmann kristjónsson úr Dölum,
Hlöðver Sigurðsson og Jón Kjartanss.
frá Sigluffirði, Leir Ádils, Einar
Einarsson o. fl.
– Siddegis förum við út til Hrundar,
en hún var þá ekki heima.
Okum svo í kvöldkirdinni úti
Dyrihus Banken og gengum þar
um nokkra stund.

x

Mánudagur. 7.6.'65

Blíðskaparveður.

Ókum úti Norður Sjáland, en þar er stúlka sem var með Systu á reiðskólanum í vetur. Vinnur hún þarna við reiðskóla-kennir.

Skóli þessi hefur ádsetur á gömlu bóndabýli sem til þess var keypt.

Þarna eru mikil úti hús, þar með lalið nýbyggt ofingahús fyrir hestana 20 x 60 m.

Þarna voru fallegir og velhirtir hestar, en heldur fanst mjer þeir vansolir.

Reiðskapur allur var í mjöggóðu standi.

Jeg leldi 40 hnakka.

- Í bakaliðinni skóðuðum við Kronborgarhöll.

- Eftir kvöldmat fórum við úl og drukkum kaffi á Hótel Europa.

Þriðjudagur. 8.6.65

Bjart, kaldi og stinningkaldi, rörð-
austlog átt - kalt að kvöldinu.

Klukkan 4 förum við með
ferjunni frá Helsingör yfir til
Helsingborg í Svíþjóð. Ökum svo
suður með strönduni (Eyrar-
sundi) framhjá Landskrona og
til Lund. Fistum þar á Mizons
Hotel.

Landið er í ádalatriðum flatt,
allt akurlendi. Hjer eru stórir
fláker vaxnir með olíuropsi, en úr
því er unnin olía til smjörlíkis-
gerðar. Hjer eru stór hondabili,
vel uppbyggt, viða vinkilbyggingar
eða, þar sem storra er í snidum,
útihúsin standa að baki íbúðarhúss.
- Hittum í kvöld hittum við
Ágústu Sigfúsdóttur hún er hjer að
lóra sjúkranudd. Drukkum kaffi
hjá henni.

Miðvikudagur. 9. 6. 65.

Bjart veður, norðlogur kaldi - ligndi að kvöldinu. Heitur dagur.

Hundur er gamall háskólabær. Hjer eru nú taldir að vera 30 þúsund íbúar, þar af 10 þúsund stúdentar.

- Byrjuðum á því að skoða dómkirkjuna. Grunnur að henni - eða fyrsta kirkjubyggingin - er frá 1080, gerð af Knúti helga Danakonungi. 1145 var hún vígð af erkibiskupi Eskil. Byggingarstillinn er romanskur.

Kirkjan er byggð úr sand- og múrsteini. Um það segir Sven D. Berglund á smáriti um kirkjuna

„Kirkjurnar eru byggðar úr steini til þess að mynna á það sem varir, mynna á ~~sem~~ það sem gengur frá kynslóð til kynslóðar, minna á himeilífu veröld (eða eilífu tilveru).

- Þetta eru í rauninni margar kirkjur. Það er að seja, að í hliðargöngum eru ölturu, og þar er hægt að halda smorri guðsþjónustur, eða kirkjulegar athafnir.

Miðað við katólskukirkjurnar í Þýskalandi og Austurríki er þarna fátt um skraut, en þó eru þarna

mörg listaverk frá ýmsum tímum, ymist
höggin í stein, skorin í tre eða mosaik.
– Frá kirkjunni gengum við í Gras-
gardinn (Botaniskhafe) en það er
gardur með safni trjáa og jurta vids-
vegar að úr heiminum, og er nafn
hverrar jurtar og uppruna staður skráð
við hverja plöntu. Eins og er, er
gardurinn ekki skemmtilegur, veltur
þar um bæði langvarandi þurkar
og svo árstíminn. Mjer var sagt
að síðsumars væri þarna mjög
ánægjulegt um að litast.
– Klukkan eitt kom Ágústa Sig-
fúsdóttir til móts við okkur og var
með okkur það sem eftir var dagsins.
Byrjuðum á þará að borða.
Ágústa valdi matsölustað í háskóla-
hverfinu. Heitir staðurinn kulturen.
Þaðan fórum við í safn gamalla húsa
og muna, bæði innanstokksmuna,
smíðaáhalda, reiðvera, jarðyrkja verkfæra,
báta og veiðarfæri. Enkar fróðlegt.
Þarna hefðum við þurft að vera lengur.
– Svo var ekið úti sveit.
Móðir Ágústu þekkir húsmóðurina,

Þeir eru duglegir að afla sér upplýsinga um nýjungar í landbúnaði.

Þeir sýna mikinn áhuga á að bæta búfjárstofninn.

eina til að koma sjer þarna fyrir,
medal annar með því að lána hemi
byggingafrøðing sinn.
Forfeður mivarandi eigenda komast
yfir eiguina á síðustu öld.
– Síðan ókum við lengra inn í landið
til þess að skoða okkur um.
Þetta eru eintóm stórbýli á því
svoði sem við fórum um.
Drukkum kaffi á litlum veitinga-
stað, sem Solo kaffi heitir.

Tisdagen den 10.6.65
Stockholm - Kristianstad - Malmö
Åkte med kl. 2 från Stockholm
Ankom till Malmö kl. 5.
Åkte med buss till Helsingborg
Ankom till Helsingborg kl. 8
Åkte med färja till Helsingör
Ankom till Helsingör kl. 9
Åkte med buss till Kopenhamn
Ankom till Kopenhamn kl. 10
Åkte med buss till Kristianshavn
Ankom till Kristianshavn kl. 11
Åkte med buss till Kristianstad
Ankom till Kristianstad kl. 12
Åkte med buss till Malmö
Ankom till Malmö kl. 1
Åkte med buss till Helsingborg
Ankom till Helsingborg kl. 2
Åkte med färja till Helsingör
Ankom till Helsingör kl. 3
Åkte med buss till Kopenhamn
Ankom till Kopenhamn kl. 4
Åkte med buss till Kristianshavn
Ankom till Kristianshavn kl. 5
Åkte med buss till Kristianstad
Ankom till Kristianstad kl. 6
Åkte med buss till Malmö
Ankom till Malmö kl. 7

Föstudagur. 11.6.'65.
Stilt veður - ljettskýjað.
Rennum út og suður.
Athugudum um flugfar heim.
Virðist þrongt um ferðir - allt upp
pantað fram í miðjan júlí. Hjetum
skrá okkur þann 19. - altaf getur komið
skerð.
Vorum lja Hrund í kvöld.

Laugardagur. 12.6.65
Hozviðri, skýjað.
Fórum út í Hillirød og skoðuðum
Friðriksborgarhöll – kirkjan var lokuð.
Drukkum kaffi á Cafe Rosenhaven.
– Guðrún Eiríksd. fór með okkur.

Ti 50 aura sonska, fyrir mjólkina.
[illegible] skoð vetrinum.

Sunnudagur. 13.6.'65

Skýjad, ádeins vart vid úrkomu.
Fórum út og bordudum hádegismat á
ABC kaffiteria. Reftir gad fórum vid
til „Stinu á Tljótshólum" - hún var
einsinni lija okkur.
Bordudum kvöldmat lija frú klerk - gaar var
einnig gaorkell sonushennar med frú og
dóttur.
Fritum inn í Tivoli kl. 10.30 - 11.50 - sáum
medal annars flugeldana.

—

Klukkan 7.30 í morgun fór Systa af
stad aftur til Gaigskalands, en fritimi
hennar vid riidskólann sem hún er vid
í Düsseldorf er útrunninn um gaessa
helgi.
Allt gætta ferdalag eigum vid henni ad
gaekka. Hún kuggti bíbinn til gaess ad geta
farid gaessa ferd med okkur og notar
fritima sinn til ferdarinnar.
Frá gani ad hún tók okkur í Luxemburg
og gaer til ad hún fór í morgun var hún
bunn ad aka 4000 km. Ferdin sudur
aftur og til Lux. munu vera ad 1000 km.
Jeg vona ad Gud hemihenni, verdvitti og blessi
hanni

Mánudagur. 14.6.65

Skýjad. Gerði hellisskúr síddegis.
– Í bréfi frá Hákoni fjekk jeg þar
fregnir að adalfundur Stjettar-
sambandsbonda verður á Kyðum
19-20 júní, og farið úr Rv. 18.
Hafði jeg verið undurkosinn sem fulltrúi
og legg áherslu á að komast þangað.
Ferð okkar er í rannimi lokið þó
að jeg hefði hugsað mjer að fara hjer
eitthvað út á land, og rannar verið
búinn að undirbúa það að nokkru.
Förum því til hoftbiða í morgun og
bíðum um far heim á morgun.
Var því fremur vel tekið.
Snjerumst svo við ýmsar útvegur
sem eftir voru, en sleptum rádgerðro
ferð til bónda hjer úti á Sjálandi.

Síðar:
Förum heim með vjel frá Flugfjelagi Íslands
þann 16.